

**Татусько Д. Ю.**

здобувач вищої освіти 1 курсу  
юридичного факультету,

**Левін О. Л.**

кандидат історичних наук, доцент,  
доцент кафедри  
соціально-гуманітарних дисциплін  
Дніпропетровського державного  
університету внутрішніх справ

## **МОВНІ ПРОЦЕСИ У СУСПІЛЬСТВІ ЯК ЧИННИК ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ**

Мова послугувала невід'ємним і досить важливим чинником у державотворенні. Адже саме мова є об'єднувальним елементом для населення. Мова є не лише засобом спілкування і мовної комунікації, а ще й головним чинником консолідації нації, оскільки сприяє єдності, вільному і культурному розвитку національної спільноти, зберігає етнічну особливість українського народу, а також забезпечує здоровий духовний і ментальний розвиток. Тож можна вважати, що мова виступає могутнім засобом зміцнення національної свідомості.

Українці є провідним мотивом в державному будівництві, адже вони є корінним і домінуючим етносом, що і дав назву нашій країні – «Україна». Наші думки збігаються з працею Ірини Магрицької «Українська мова як чинник державотворення», де вона наголошує на тому, що українська мова – це сила, яку наповнюють такі компоненти: соборність, єдність, духовність, основна національна ідея [1].

Мета роботи полягає в визначенні провідної ролі української мови в державотворенні, розглянути основні мовні процеси у суспільстві, що сприяють державотворенню, а також зазначити мовні недоліки після прийняття Україною Незалежності.

Насамперед, українська мова зіграла дуже важливу і провідну роль в державотворенні. Адже за українську мову боролися чимало митців та наших предків загалом, які зазнали репресій в часи СРСР, а саме: Микола Хвильовий, Валер'ян Підмогильний, Микола Куліш, Микола Зеров та багато інших.

Мова є невід'ємним елементом європейського принципу «одна нація – одна мова – одна держава». Що ще раз підкреслює значимість української мови в процесі державотворення. М. Сігуан та У. Ф. Маккі стверджували: «Мова виражає єдність держави. В національній державі ототожнюються держава, нація і мова».

Основними мовними процесами в суспільстві як чинники

державотворення є:

- усна й писемна комунікація однією мовою – українською;
- боротьба за вільне володіння мовою нашого етносу;
- об'єднання слов'янських народів в одну державу, яку вважають своєю корінною територією;
- створення різних таємних і відкритих організацій, головною метою яких була – пропаганда української мови та залучення до володіння нею;
- патріотичний дух та соборність єдиномовців.

Однак після того, як Україна стала Незалежною, а українська мова визнана державною, майже половина населення спілкується все ж таки російською. У нашій країні присутня двомовність, хоч і неофіційно. А деякі українські міста формально вважаються російськомовними, в яких чисту українську мову зустріти та почути дуже важко.

Отже, підбивши підсумки, можемо сказати, що українська мова послугувала значимою провідною силою в державотворенні, об'єднавши собою єдиномовне населення, тим самим розбудивши в них дух нації і відчуття спільного корінного етносу. Як результат, ми досягли бажаного – Україна визнана Незалежною, а державною мовою стає українська.

Однак після численних поразок і перемог, деякі верстви нашого населення все ж не бажають комунікувати національною мовою. Тож спеціальне завдання – єдність, ще не досягнуто.

---

1. Магрицька Ірина «Українська мова як чинник державотворення». URL: <https://universum.lviv.ua/magazines/universum/2004/4/mova.html>.

**Тен К. Р.**

здобувач вищої освіти 1 курсу  
юридичного факультету,

**Маргулов А. Х.**

доктор історичних наук, доцент,  
професор кафедри  
соціально-гуманітарних дисциплін  
Дніпропетровського державного  
університету внутрішніх справ

## **РАДЯНСЬКІ ПЛАКАТИ ЯК ЗАСІБ ВПЛИВУ НА СУСПІЛЬСТВО**

У Радянському Союзі і Україні держава була єдиним замовником масової візуальної комунікації. Плакати – важливий інструмент політичної пропаганди, тому на їх публікацію не шкодували ресурсів - виділялися великі